

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 2Csp/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720201904
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Klukoš
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2021:5720201904.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudcom JUDr. Branislavom Klukošom v spore žalobkyne: R. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, Z., štátna občianka Slovenskej republiky, zast. splnomocneným zástupcom: Občianskym združením OSPO Martin, so sídlom J. Š. Šikuru 4850/1, Martin, IČO: 52 354 237 proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zast: JUDr. Katarínou Hegedüšovou, advokátka so sídlom Majerníkova 3/A, Bratislava, o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamieťa.

Súd priznáva žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu pôvodne Okresnému súdu Martin dňa 11.05.2020 sa žalobkyňa domáhala, aby súd určil, že úver na základe zmluvy o úvere č. 608900829 zo dňa 01.02.2012 je bezúročný a bez poplatkov.

2. Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 10NcC/10/2020-62 zo dňa 30.04.2021 prikázal uvedený spor na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Ružomberok, nakoľko sudcovia Okresného súdu Martin boli vylúčení z prejednávania a rozhodnutia uvedenej veci.

3. Žalobkyňa žalobu po skutkovej stránke odôvodnila tým, že dňa 01.02.2012 jej bol od žalovaného poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1000 eur na základe zmluvy o úvere č. 608900829. Žalobkyňa je v danej veci spotrebiteľka a zmluva je spotrebiteľská. Žalobkyňa žiadala peniaze pre vlastnú potrebu a nie na podnikanie, pričom peniaze boli použité pre vlastnú potrebu a nie na podnikanie. Predmetná zmluva zo dňa 01.02.2012 neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o úveroch a to: RPMN a všetky predpoklady pre výpočet RPMN, ročnú úrokovú sadzbu, priemernú hodnotu RPMN a adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Podľa §11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o úveroch je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, pričom žaloba je prípustná podľa §11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o úveroch. Na záver žaloby žalobkyňa uviedla, že žiada, aby súd podrobil zmluvu súdnej kontrole z úradnej moci a povinnosti

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanej žalobe prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 01.02.2012 zmluvu o úvere č.608900829, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.000,- Eur a žalobca sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a

zaplatiť celkové náklady spojené s úverom vo výške 872,- Eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku 1.872,- Eur (ďalej len „Zmluva“). Žalovaný posudzovanie žalobcu ako spotrebiteľa výslovne odmieta. Žalobcovi bol poskytnutý úver na účel podnikania. Žalobca v zmluve o úvere uviedol a aj osobitne podpísal vyhlásenie, že poskytované peňažné prostriedky budú využité na tento účel (ďalej len „zmluva o úvere“). V zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) (časová verzia predpisu účinná v čase uzatvorenia zmluvy o úvere): „spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,“ Žalobca zmluvu o úvere uzatvoril ako dlžník pod obchodným menom Želmíra Fixelová, ako fyzickou osobou - podnikateľom označeného identifikačným číslom 33774498, pričom pri uzatváraní zmluvy o úvere konal v rámci predmetu svojho podnikania a finančné prostriedky boli poskytnuté na účel podnikania. Na základe vyššie uvedeného je možné posudzovať vzťah ako obchodnoprávny a nie ako spotrebiteľský, nakoľko ide o zmluvný záväzok medzi dvomi podnikateľskými subjektmi. Žalovaný si zároveň dovoľuje poznamenať, že žalobca má ku dnešnému dňu aktívnu živnosť. Ako už bolo uvedené vyššie, podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Dôležité teda je, na aký účel bol úver poskytnutý, a nie na aký účel povinný poskytnuté peňažné prostriedky v skutočnosti použil. Žalovaný v danom prípade pri poskytnutí úveru vychádzal z vyhlásení žalobcu, že ide o úver poskytnutý na výkon podnikania. Žalobca toto svoje vyhlásenie potvrdil svojím osobitným podpisom v zmluve o úvere. Taktiež Zákon o spotrebiteľských úveroch neustanovuje, že žiadateľ o úver v čase poskytnutia úveru na podnikanie, zamestnanie alebo povolanie, musí byť podnikateľom alebo zamestnaný. Preto pre právnu kvalifikáciu povahy poskytnutého úveru je úplne postačujúci prejav vôle uvedený v zmluve. Zákonodarca v zákone o spotrebiteľských úveroch upravil špeciálne prípady, keď záujemca o úver ešte nie je podnikateľom, ani zamestnaný, avšak má záujem využiť úver na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Rovnaký právny názor zaujal napríklad Okresný súd v Trebišove v uznesení zo dňa 25.11.2010, sp. zn. 6Er/699/2009-113. V prípade postavenia žalovaného treba akceptovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s povinným vstupoval. Argumentácia oprávneného v tomto smere je napokon v plnom súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora v oblasti práva na ochranu spotrebiteľa. Pri výklade pojmu spotrebiteľ je potrebné chrániť dobrú vieru druhej strany. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovoľávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa (ESD, C-464/01, vo veci Johann Gruber proti Bay Wa AG publikovaný o.i. v Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník I. § 1 až 459. Komentár. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, s. 468 - 469). Obdobne, pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom (alebo v tomto smere uvedie dodávateľa do omylu), je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod, a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, pretože dobrá vieru je všeobecným princípom zmluvného práva (Bundesgerichtshof, SRN, 22.12.2004, VIII ZR 91/04 publikovaný o.i. v Eliáš, K. a kol.: Občanský zákoník. Velký akademický komentář. 1. svazek. § 1 - 487. Praha, Linde 2008, s. 324; Selucká, M. Ochrana spotrebitele v soukromém právu. 1. vydání. Praha : C. H. Beck 2008, s. 54). K žalobe o určenie neplatnosti / bezúčinnosti Zmluvy Podľa Rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 9Co/343/2013 „Nedostatok vážnosti prejavu vôle je daný tým, že sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti neexistuje a ak by aj existovala, tak v inej kvalite, než to ukazuje jej prejav. K takýmto prejavom vôle patria predovšetkým úkony urobené pri hre, zo žartu a podobne. Dôkazné bremeno, pokiaľ ide o nedostatok vážnosti prejavu vôle, zaťažuje toho, kto konal bez tohto predpokladu platnosti právneho úkonu.“ Žalobca svoju vôľu uzavrieť každú jednotlivú potvrdil svojim podpisom na Zmluvách. Skutočnosť, že Žalobca dodatočne usúdil, že Zmluvy sú pre neho subjektívne nevýhodné ešte nezakladá absolútnu neplatnosť právneho úkonu a nemožno ju kvalifikovať ako nedostatok vážnosti vôle. Žalovaný má za to, že v uzavretie Zmlúv nemalo v žiadnom prípade za následok nezákonné postihnutie jeho majetku a vlastníctva. Vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa. Niet pochýb o tom, že žalovaný je priemerným spotrebiteľom. Súdny dvor Európskej únie zdefinoval priemerného spotrebiteľa ako „v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov“ (z Rozsudku SDEÚ zo dňa 16.07.1998, sp. zn.: Gut Springenheide GmbH, Rudolf Tusky v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt - Amt für Lebensmittelüberwachung). V zmysle judikatúry Súdného dvora Európskej únie bola táto definícia prenesená aj do sekundárneho práva Európskej únie, konkrétne do Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005, kde v bode 18. preambuly je stanovené, že „v súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany vzala táto smernica za kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení

sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov“. V dôsledku uvedenej definície nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle na strane žalovaného, ktorý bol pri uzavieraní Zmluvy dobre informovaný avšak ľahostajný. Uvedenému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti Zmluvy. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa taktiež nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Žalobca poukazuje aj na Rozsudok Súdneho dvora zo dňa 12.01.2006, sp. zn.: C-361/04, vo veci Claude Ruiz - Picasso a ďalší v. OHIM, podľa ktorého priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie.“ Rozsudok Súdneho dvora „Freiburger Kommunalbauten“ (C-237/02), 1. apríla 2004: „Vnútroštátnemu súdu príslúcha určiť, či ...zmluvná podmienka... spĺňa požiadavky na to, aby mohla byť považovaná za nekalú v zmysle článku 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.“ V zmysle predmetného rozhodnutia a právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa súd je oprávnený ex officio skúmať či spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a v takom prípade ju vyhlásiť za neplatnú. Postup súdu, ktorým určil že Zmluva je neplatná ako celok by bol v rozpore s právnymi predpismi, pretože týmto postupom by inak došlo k porušeniu základného princípu záväzkového práva a to princípu pacta sunt servanda. Zákon č. 129/2010 Z. z. považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov v prípade, ak dôjde k naplneniu § 11 (1). Nakoľko nedošlo k naplneniu dôvodov, na ktoré napokon ani priamo žalovaný nepoukázal nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. V Zmluve na prednej strane je uvedené nasledovné: „Veriteľ je oprávnený poskytnúť dlžníkovi úver v sume 1.000,- Eur a dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 872,- Eur, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 1.872,- Eur v 12 mesačných splátkach po 156,- Eur počnúc dňom 20.02.2012 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru..“ Z uvedeného vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Každá vyššie uvedená splátka je prednostne započítavaná na istinu, až potom na poplatok a úroky. Každý klient je o tom informovaný ústne. V tomto prípade klient nezaplatil ani len istinu poskytnutého úveru. Zákon si vyžaduje obligatórne uvedenie úrokov a iných poplatkov. Nikde nie je zvlášť ustanovené, prerozdelenie splátky. Navyše veriteľ ako jeden z mála používa takýto spôsob započítavania, a to v prospech dlžníka. Na základe uvedeného nemožno hovoriť o absencii i výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákon č. 129/2010 Z. z. jasne hovorí o bezúročnosti a bezpoplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade RPMN, ktorá je uvedená nesprávne alebo absentuje. Nakoľko nebol naplnený ani jeden z uvedených prvkov nemožno považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Rovnako nemožno hovoriť o uvádzaní do omylu, pretože dlžníkovi bol jasne vysvetlený rozdiel medzi RPMN v prípade ak si požiada o uplatnenie splátkového kalendára a nedodrží splátku tak ako sa uvádza na prednej strane zmluvy. Na základe uvedeného máme za to, že súd nesprávne posúdil predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov, nakoľko obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch a teda všetky taxatívne náležitosti uvedené v zákone o spotrebiteľských úveroch, ktorých absencia má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru sa v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere nenapĺňajú. Mal za to, že žalovaný si splnil všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“) odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Nariadenie definuje odplatu ako úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov

alebo vyžadované pri poskytovaní peňažných prostriedkov. Žalovaný je toho názoru, že úrok nie je odplatom pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale je odplatom, ktorá sa platí pri užívaní alebo v súvislosti s vrátením peňažných prostriedkov. V prípade úroku ide o plnenie, ktoré je dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, ale nie je spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov z dôvodu, že je spojené s užívaním a vrátením peňažných prostriedkov a úrok nie je ani vyžadovaný pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale až po poskytnutí peňažných prostriedkov. Je teda zrejmé, že slovenské právo a slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza.

5. Na pojednávaní konanom dňa 06.09.2021 súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného a jeho právnej zástupkyne, ktorí mali doručenie predvolania na pojednávanie riadne a v čas vykázané, pričom žalovaný požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní z dôvodu vysokej pracovnej zaneprázdnenosti a zároveň súhlasil s tým, aby sa pojednávanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti.

6. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že aj keď v zmluve podpísala vyhlásenie, že úver berie na účely podnikania, chcela si kúpiť práčku, mikrovlnku a televízor do domácnosti a nie na podnikanie. Vtedy si neuvedomila, že podpisuje vyhlásenie, že berie úver na účely podnikania, avšak peniaze na podnikanie použité neboli. Na otázku sudcu, aby sa vyjadrila, prečo teda podpísala toto vyhlásenie uviedla, že toto nevie uviesť, pričom na ďalšiu otázku, prečo sa neobrátila na inú spoločnosť uviedla, že toto tiež nevie vysvetliť, v podstate si nechala poradiť od známych, tiež brali pôžičku od žalovaného. Na ďalšiu otázku sudcu, aby sa žalobkyňa vyjadrila, či vie predložiť nejaké doklady o tom, že tieto peniaze použila pre vlastnú potrebu, či už z účtovníctva alebo iné doklady, uviedla, že v podstate žalobu podala len preto, že i napriek tomu, že úver s tým poplatkom splatila, spoločnosť POHOTOVOST' neustále žiada peniaze a ďalšie úroky okolo 13 000 eur, a preto podala aj túto žalobu.

7. Splnomocnený zástupca žalobkyne - predseda OZ OSPO Martin poukázal na § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom uviedol, že v danom prípade sa jedná o nekalú obchodnú prax, kedy nebanková spoločnosť využila to, že žalobkyňa zmluvu riadne nečítala, rýchlo potrebovala peniaze, túto podpísala a v podstate minula peniaze pre vlastnú potrebu, čo robí zo zmluvy spotrebiteľskú zmluvu. Doplnil, že z vlastnej skúsenosti vie, že nikto zmluvu poriadne nečíta, len každý rýchlo zmluvu podpíše, aby mal peniaze. Nebankovka v podstate zneužila finančnú tieseň žalobkyne a v tejto tiesni poskytla finančné prostriedky. Poukázal na mnoho uznesení, či už Najvyššieho súdu alebo Ústavného súdu Slovenskej republiky o tom, že každá zmluva, ktorá je uzatvorená je spotrebiteľskou zmluvou.

8. Na pojednávaní konanom dňa 18.10.2021 súd rozhodol v neprítomnosti žalobkyne a jej splnomocneného zástupcu, ktorí mali doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, pričom splnomocnený zástupca žalobcu požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti, ako aj neúčasti žalobkyne na pojednávaní s tým, že uviedol, že žalobkyňa nemá k dispozícii žiadny dôkaz o tom, že peniaze použila pre vlastnú potrebu a nie na podnikanie, ako aj v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorí nemali doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, avšak právna zástupkyňa žalovaného pred začatím pojednávania uviedla, že aj keď jej nebolo doručené predvolanie na pojednávanie súhlasila s tým, aby sa vykonalo pojednávanie v ich neprítomnosti.

9. V rámci dokazovania sa súd oboznámil aj s obsahom listín založených v spise a to so zmluvou o úvere uzatvorenou medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 01.02.2012, ktorej súčasťou bol aj splátkový kalendár, so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru.

10. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 01.02.2012 tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 01.02.2012 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na

základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 01.02.2012 na účely tohto zákona sa rozumie:

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

13. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 01.02.2012 na účely tohto zákona sa rozumie:

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 01.02.2012 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 01.02.2012 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie

platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

16. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúčelnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

17. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba žalobkyne je v celom rozsahu nedôvodná. Žalobkyňa ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 01.02.2012 zmluvu o poskytnutí úveru, na základe ktorej veriteľ žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyni ako dlžníkovi úver vo výške 1000 eur a žalobkyňa ako dlžník sa zaviazala zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 872 eur. Žalobkyňa ďalej v zmluve podpísala vyhlásenie, že finančné prostriedky sú jej poskytnuté na výkon podnikania, čo bolo uvedené v osobitnej kolónke v zmluve a túto osobitnú kolónku žalobkyňa osobitne podpísala. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci svojho podnikania alebo povolania. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobkyňa ako dlžník podpísala vyhlásenie, že finančné prostriedky sú jej poskytnuté na výkon povolania súd ustálil, že žalobkyňa neuzatvorila túto zmluvu ako spotrebiteľ, t.j. osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a preto sa na uvedenú zmluvu nevzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. a ani iných predpisov, ktoré upravujú práva a povinnosti spotrebiteľov. V tomto smere neobstojí tvrdenie splnomocneného zástupcu žalobkyne, že žalobkyňa zmluvu riadne nečítala alebo všeobecné konštatovanie, že zmluvu v podstate nikto nečíta, ale rýchlo zoberie peniaze, nakoľko uvedená zmluva nepredstavuje až taký obsiahly dokument, ktorý by nebolo možné v krátkom čase prečítať a s týmto sa oboznámiť, žalobkyňa nemôže tvrdiť, že je spotrebiteľom, ktorý nič nevie, ktorý ničomu nerozumie a len potrebuje peniaze, nakoľko aj u spotrebiteľa sa vyžaduje určitá miera obozretnosti pri podpisovaní a uzatváraní takéhoto vzťahu, nakoľko spotrebiteľ sa nemôže dovoliavať neskôr toho, že on je spotrebiteľ, že ničomu nerozumie, ale tak isto je aj on povinný si zmluvu riadne prečítať, oboznámiť sa so všetkými skutočnosťami a tým, ktorým nerozumie, si dať vysvetliť. Ak teda takto spotrebiteľka - žalobkyňa nekonala, musí znášať následky svojho konania. Žalobkyňa nepresvedčila súd, že úver brala na účely pre svoje osobné potreby, nakoľko ohľadom tejto skutočnosti i napriek tomu, že bolo pojednávanie odročené nepredložila žiadne dôkazy, dôkazné bremeno, že žalobkyňa je spotrebiteľkou, zaťažuje žalobkyňu a žalobkyňa na podporu tejto skutočnosti nepredložila súdu žiadny dôkaz. Súd teda ustálil, že zmluva, ktorá bola uzatvorená medzi sporovými stranami nie je spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko úver bol poskytnutý žalobkyni ako podnikateľke, ktorá

má pridelené svoje IČO, a preto sa nemôže domáhať ochrany spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a žalobu zamietol.

18. Ak žalobkyňa uviedla, že žalobu podala len z toho dôvodu, že žalobca od nej i naďalej vymáha plnenie, ktoré už dávno splatila (cca sumu 13 000 eur), žalobkyňa sa môže obrátiť na orgány činné v trestnom konaní, ak má podozrenie, že bol spáchaný trestný čin, prípadne využiť aj iné prostriedky, ktoré pozná platný právny poriadok, ktoré zamedzia nekalému konaniu a nekalým praktikám zo strany žalovaného.

19. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal v spore plný úspech priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko žaloba žalobkyne bola v celom rozsahu zamietnutá, pričom o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov; ak ide o rozhodnutie vo veciach maloletých detí - rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia.